

AKTIV

PENSJONSTID

Nr. 4. August 1991 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 2. årgang

Vi slår ring om UNIONSFORMANNENS INITIATIV!

Skal vi adventister miste vårt viktigste fotfeste i Oslo sentrum? Skal vi frivillig gi slipp på et enestående senter for evangelisk virksomhet i det tettest befolkede område i Norge? Skal vi gå fra en bygning fylt med misjonsaktiviteter, og som rommer enda større mu-

ligheter for resultatrettet virksomhet? Muligheter som vi kanskje aldri finner maken til? Skulle vi likevel, mot formodning, finne et annet egnet sted, vil prisen være en uhyrlig sum.

Dette er noen av de spørsmål som Vestnordisk Unions formann,

Rolf Kvinge, og unionens institusjonskoordinator, Øivind Gjertsen, reiser i Evangeliets Sendebud nr. 7/8 1991. Hvis du på grunn av ferie har oversett artikkelen, finn frem bladet og les side 12! Vi som undertegner slutter oss til hver eneste setning.

Norges største kristelige avis, Vårt Land, offentliggjør i disse dager en serie artikler om kirkesamfunn i Norge som avisen mener "vi sjelden hører om", og som er "ukjente for mange".

Vi gleder oss over at en hovedstadavis søker å gi pålitelige opplysninger om vårt samfunn, og kontakter adventister for å få fakta. Men hvis antagelsen "ukjent for mange", er korrekt, så skammer vi oss over å fortjene en slik beskrivelse! I over hundre år har Gud gitt oss anledninger til å forkynne Adventbudskapet i Norge, etter at Matteson organiserte den første norske adventistmenigheten i Christiania i 1879. Og så regnes vi fortsatt som "ukjent av mange"!

Det gleder oss at vår kirkes høyeste leder i Norge nå setter alle krefter til for å bevare, og aktivisere enda mere, det senter som inneholder en av våre største muligheter for å gjøre Adventbudskapet kjent.

I over hundre år har Kurbadets virksomhet hjulpet utallige mennesker til kropp og sjel. Det er neppe en overdrivelse å si at av det positive kjennskap folk tross alt har til adventistene, stammer en god del fra virksomhetene i Akersgt. 74, Oslo. Det overrasket

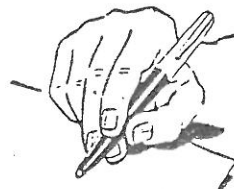
få av oss at da virksomheten for noen år siden sto i fare for å bli nedlagt, var det en gruppe innflytelsesrike personer utenfor adventistsamfunnet, "Kurbadets Venner", som tok et sterkt initiativ for å hindre dette.

Det er neppe tilfeldig at verdens største kirke, Den Romersk Katolske Kirke, som har tusenårig erfaring i å velge den beste plass for sine kirker, reiste sin norske hovedkirke, og sitt omfattende kirkesenter, bare et stenkast fra Akersgt. 74. Det interesserer oss også at en annen stor internasjonal organisasjon, Frelsesarmeen, reiste sitt Tempel og hovedkvarter tvers over gaten. Pinsevevnene, Norges største frikirke, har sitt hovedkvarter et par kvartaler unna. Metodistkirken likeså. Norsk Luthersk Misjonssamband, som er Norges største misjonsorganisasjon, har sitt senter like i nærheten. Og vi kunne nevne andre naboer som ruver i norsk kirkeliv.

Det tar ikke mange minutter å spasere fra Akersgt. 74 til regjeringsbygget, Stortinget og Universitetet. Det er ikke tilfeldig, som Gjertsen skriver i Evangeliets Sendebud nr. 6 1991, at blandt de ledende personer som søker hjelp i "74" til å endre sin livsførsel, finner vi også professorer fra universitetet. Så lenge Kurbadets restaurant serverte vegetarmat til publikum, hørte mange av universitetets studenter til stamgjestene. For en anledning til å influere fremtidige ledere!

Vi leser i vårt danske menighets-

Leserne hilser bladet

Kjærkomne brev fortsetter å komme fra takknemlige lesere. Erna i Amunda Hartmark skriver fra Sandnes: "Takk for at også jeg får tilsendt "Aktiv Pensjonstid". En ypperlig og god tanke at dere tenker på oss eldre som har mange erfaringer i livets harde skole. Jeg støtter gjerne bladet . . ." Søster Hartmark har fysiske problemer, men skriver: "Herren være lovet for at han er en god venn og far som hjelper i de bratte kneiker i det uendelige. Jeg ber for andre og sender dem småskriftene "Sikre Holdepunkter".

Til å begynne med gikk bladet bare til Østnorge, men nå går det også til SDA-pensjonister i andre deler av landet. Fra Harstad får vi bl.a. støtte fra Ruth Johansen og Mari Hansen som takker for et "trivelig blad" med "interessant stoff".

Ingeborg L. Bø, som i mange år var lærerinne i den offentlige skole og i Adventkirkens menighetsskoler, har nådd den høye alder av 92 år. Fremdeles tenker hun klart og skriver godt, selv om fysikken er skrøpelig. Stedet hvor hun bor i Vestnorge heter Innfjorden. Hun

blad Adventnyt, at lederne i den danske del av vår union, planer et evangelisk senter i København som vil koste ca. 5,5 millioner kroner. I Stockholm er man i ferd med å innrette et senter ved vår kirke som skal koste millionbeløp.

Vi er heldige i Norge! Vi har allerede bygningen! Den er ideelt plassert i Akersgt. 74. Der finnes det praktisk talt ferdige lokaliteter for en mangeartet og enestående evangelisk virksomhet. Og kniper det med plass, ligger Adventkirken vegg i vegg!

Vi ser med glede at unionens leder går inn for det samme som "brødrene" planer på og arbeider for, i den danske delen av unionen. Vi tror få vil forstå om det

motsatte skjer hos oss. Vi tror heller at trosfeller vil slå ring om innsatsen for det senter som allerede er vårt. Vi anser det som et mistak av dimensjoner hvis man på grunn av gjeld mister det sted som kan bety så meget for Adventbudskapet. Skulle det skje, betrakter vi det som et uerstattelig tap for Syvendedags-adventist-samfunnet i Norge. Derfor slår vi ring om unionsformannens initiativ!

SDA-arbeideres Pensjonistforenings embetsmenn:

Johan Elisenberg formann	Alfred Berger sekretær
Paul Frivold kasserer	Alf Lohne redaktør

SØKELYSET

skriver: "Har motteke det vesle gode og fine bladet. Eg får nok ikkje vere med på alt det interessante og nyttige dere er opptekne med, men eg skal betale litegrann". Og så sender hun en pen gave til utgiftene med bladet "som kanskje rekk til dei blada eg kjem til å lese".

Helt fra solrike California på Amerikas Vestkyst får vi en hyggelig hilsen fra Margit Strøm Heppenstall. Alle som var elever på Onsrud i årene fra 1931 da hun som 18-åring og nybakt student prøvde å lære oss mysteriene i tysk, engelsk og algebra, kjenner Margit. Vi husker - og kanskje misundte vi henne - hennes gnistrende intelligens og imponerende hukommelse. Det syntes for eksempel ikke å være noen anstrengelse for henne å deklamere et dikt som varte i en times tid, uten å ha noe notat å se i! Hun skriver blant annet:

"Jeg gratulerer med det ypperlige bladet "Aktiv Pensjonstid", og med hele den innsats som dere i Norge har gjort for å få pensjonistforeningen organisert, og til og med utgi et eget blad. Paul og Randi Frivold har sendt meg bladet fra tid til annen, og Helene Finstad har sendt meg begeistrede rapporter om de treffene dere har hatt. Det er veldig interessant for meg å lese om gamle kjente fra de seks-syv årene jeg fant mitt virkefelt som lærer på Onsrud Misjonsskole, eller som bibelarbeider i Oslo. Lykke til med pensjonistforeningen og bladet!"

Dagsavisen "Vårt Land" publiserer en artikkelserie med tittelen: "De ukjente kristne". Serien retter søkelyset på kristne grupper som avisen mener er ukjente for mange. Den 19. juni var det adventistenes tur. Over to hele sider, i midtoppslaget, gjenga avisen intervjuer med pastor Karl Johan Bergland, fysioterapeuten Ove Dahl, lege Jan Fossum, og rektor ved vår menighetsskole i Moss, Marion Elisenberg.

Vi gjengir følgende fra samtalen med Bergland:

- "Er Adventistsamfunnet imot kristen enhet?"

- "Nei, på ingen måte. Jesus sa jo selv at det til slutt vil bli "èn hjord og èn hyrde", men vi tror ikke på kristen enhet for enhver pris. Vi har vært invitert til å delta i tverrkirkelige samlinger, men vi oppfatter at formålet med bønnefellesskap for kristen enhet er å

Vi takker for brevene og for hyggelig kontakt. Styret i pensjonistforeningen, som møtes ganske ofte, tenker meget på de eldre, og tar dem med i sine forbønner. Vi gleder oss over at det lille vi prøver å gjøre blir verdsatt.

rettes mot

ADVENTISTENE

finne fram til en teologisk fellesnevner. Ut fra vår tro og oppfatning av oss selv og vår kristne rolle, finner vi ikke at vi kan drøfte oss fram til kompromissløsninger i lærespørsmål.

Adventistene regner seg som evangeliske kristne. De ser det som en oppgave å videreføre grunn tankene i den protestantiske reformasjon.

Men adventistene, som alltid har hatt mye oppmerksomhet og forventning knyttet til Jesu gjenkomst, mener også at de har en helt spesiell rolle å spille i "de siste tider".

- "Men bare Syvendedags-adventistene har funnet "sannheten"?"

- "Vi tror det er oppriktige kristne i alle samfunn. Men vi mener at det helhetlige budskap Adventistsamfunnet står for, inneholder et helt spesielt siste nådebudskap. Vi tror at adventistene har en oppgave i forkynnelesen av dette siste nådebudskap til verden før Jesus kommer."

- "Hvorfor helligholder dere lær-

dagen, og ikke søndagen slik andre kristne gjør?"

- "Fordi vanlig hviledagspraksis i dag etter vår mening er i strid med Bibelen og Jesu lære. At sabbaten ble erstattet med søndag som hviledag, anser vi som et beklagelig avvik fra Guds bud etter apostlenes død. Etter vår mening er Guds bud - også hviledagsbudet - uforanderlige."

Pastor Bergland legger ikke skjul på at disse sidene ved Adventistsamfunnets profil setter sitt preg på forkynnelsen.

Journalisten hadde også kontaktet generalsekretæren i Det norske Baptistsamfunn, Per Midteide, som er leder for Fellesrådet av evangeliske trossamfunn. Midteide uttalte blant annet:

"Syvendedags-adventistene er en verdensomspennende kirke som forkynner frelse gjennom Jesus Kristus. Jeg deler ikke adventistenes teologi og synspunkter på alle områder, men jeg er ikke i tvil om at de er en del av den kristne kirke."

Pensjonist leder verdens største adventistvirksomhet

Av Alf Lohne.

Adventistsamfunnet satser for fullt på evangelisme i Sovjetunionen nå som dørene er åpne for virksomhet. Ingen vet hvor lenge de nåværende anledninger byr seg i verdens største land, med et innbyggertall som bare overgås av Kina og India.

Pastor J. Robert Spangler, som nå er pensjonist, har fått i oppdrag å lede en av de største evangeliske kampanjer vårt samfunn noensinne har forsøkt. Først holdt han en serie offentlige møter i fire byer, og tusener flokket til møtelokalene. Nå organiserer han elleve treningsseminarer for predikanter over hele Sovjet. Man regner med at ca. 500 misjonsarbeidere som aldri har holdt en offentlig virksomhet, tar del i disse.

Hvert seminar varer i fire uker. Hver formiddag undervises det i forkynnelse, om ettermiddagen går deltakerne på husbesøk, og om kvelden hjelper de til ved offentlige møter. Når disse elleve seminarer er gjennomført, vil de som har tatt del, holde hundrevis av korte evangeliske virksomheter. Ved disse møter regner lederne med å dele ut 100.000 bibler, 3,4 millioner traktater, og 2,4 millioner

bibellekser. På grunn av det velldige behov, forberedes ytterligere utdeling av 100.000 bibler på et senere tidspunkt.

I tillegg til dette holder pastor Vandeman en serie studier i sovjetisk TV som man regner med når til 80 millioner seere. Han taler på engelsk, men det oversettes samtidig til russisk, og de som ser TV hører ikke det engelske. For dem høres det som om han taler russisk direkte, uten tolk! Man regner med en voldsom respons på denne virksomheten, og den vil bli fulgt opp med brevscole-studier.

I sannhet flyr det evige evangelium under det høyeste av himmelen, slik det er forutsagt i Åp. 14, 6!

"Kjempegreie ungdomsprester er skumle"

Journalist Sisset Benneche Osvold skriver i Dagbladet:

"Det er de kjempegreie ungdomsprestene som er skumle. De har erstattet tordentalen med tre grep på gitar'n og friske turer i skog og mark og til forveksling ligner gymnastikklæreren i ungdomsskolen.

Presten skal refse og stille strenge krav. De skal ikke avskaffe helvete og redusere Herren til en gøyal speiderleder.

Det startet med prosten Sparre i Alexander Kiellands "Gift". Hans idé var i motsetning til Sakariassen at ethvert barn skulle inn i Guds rike, det gjaldt bare å tilrettelegge konfirmasjonshøringen så snedig

at enhver kunne svare det lille han formådde. Slik forbløffet han en hel menighet ved å la den mest tilbakestående konfirmanten ramse utenat det totalt babelsk uforståelige han hadde tilegnet seg fra "Evangelii Nådegaver" i Pontoppidans "Forklaringer".

Slik snek humanismen seg inn i konfirmasjonen og har hittil fortrengt tordentaler og annen karismatisk forkynnelse som vi vet øver slik tiltrekning på et pietistisk folkeferd.

Resultatet kjenner vi. Det er frikirkene og TV-prestene som har overtatt folkets tillit med sine skarpe fordømmelser av dette og hint. Vi vil ha flammende sverd over våre hoder. Ikke muntre sanger rundt leirbålet."

Tørre teologiske skorper eller LIVETS BRØD?

Av David Marshall,
engelsk redaktør

Om tidspunktet for begynnelsen til en stor historisk begivenhet, skrev den engelske dikter, William Wordsworth: "Lykkelig den som levde i det morgengry."

Når store bevegelser begynner, drives de av en makt og begeistring som med en bulldosers voldsomme kraft trenger seg gjennom vanskeligheter, og ryster verden. Dette gjaldt den første kristne menighet etter pinsedagen. G.K.Chesterton sa at menigheten var som en "lynstråle på begeistringens vinger". Herren var sannelig oppstått, hadde steget opp og satt seg ved høyre side av Himmels Majestet.

Med denne kunnskap brennende i seg, opplevde disiplene en forvandling. De som flyktet fra Getsemane, og siden gjemte seg bak låste dører, og som til å begynne med nektet å tro på oppstandelsen, våget nå uten frykt å tale åpent imot embetsmenn, høye råd, dommere, ja, selveste keiseren. Som fra en aktiv vulkans glødende senter ble lava kastet ut til de fjerneste områder av den romerske verden. "Lykkelig den som levde i det morgengry!"

Pinsedagens "lynstråle på begeistringens vinger", pinsens dynamikk, levde videre i noen sinn. Gud har sine redskaper i enhver tidsalder. Innenfor denne tradisjon eksploderte adventvekkelsen i det nittende århundre, og sendte ut en "bevinget lynstråle" fra den menighet vi elsker.

Med iver og begeistring gransket våre pionerer Skriften. Gamle sannheter ble gjenoppdaget. Nye sannheter, gjemt for å komme for dagen i endens tid, fant de fram til. De så at Bibels store profetier passet inn i et vakkert mønster, de passet sammen som biter i et puslespill. En innviklet, men harmonisk enhet. De så også at frelsens teologi, nåde, lov, rettferdiggjørelse, helliggjørelse, herliggjørelse - utgjorde en vakker enhet. Alt symbolisert i de tre englers budskap. "Lykkelig den som levde i det morgengry!"

I den første store pinsefestens morgendemring, så vel som i forrige århundres adventvekkelse, besto det aller viktigste av å formidle de gode nyheter, i å lede mennesker til Frelseren. De tørre skorper av dunkelt teologisk prat

kan på ingen måte erstatte det Livets Brød som mennesker kan spise av og aldri dø. Egentlig er selve ordvalget, det språk deltakerne bruker i den teologiske debatt, helt uforståelig for de fleste av våre naboer som ennå ikke har tatt imot Jesus Kristus.

Evangeliet tilhører ikke teologene. Det hører ikke med til de teologiske disipliner. Men evangeliet er Guds kraft til frelse. I dag står det i fare for å forsvinne under et berg av lange ord. Hos Jesus var evangeliet opphøyet enkelt, lett forståelig, og storslått. Det beste vi kan gjøre er å bevare det slik.

I den opprinnelige menighet, både den første og det nittende århundres, eksisterte ingen "feilfinner-general". Ingen fikk i oppdrag å snike omkring i menigheten og sette kjetter-stempelet på dem som hadde et avvikende syn. Pe-

ter var ikke alltid enig med Paulus, og jødisk-kristne så ikke på alle ting som de hedninge-kristne. Over alle ting var det én ting som betød noe: enhet i hensikt og misjon. Sammenlignet med dette var uenighet i mening og personlige motsetninger absolutt uten betydning.

Også i den tidlige adventvekkelsens begeistring, oppsto forskjellige meninger, endog strid mellom personer. Men det gjorde ingenting. De hadde enhet i misjon og hensikt, de eide et altoverskygende budskap som var viktigere enn noe annet. Og de gikk fremover med makt!

Tiden nå er ikke til å trekke seg tilbake til en isolert forsvarsposisjon. Det er heller ikke tiden til å lukke seg inne i et hylster av behagelig, men uforståelig språk og debatt. For menigheten er det ikke tiden til å se innover på seg selv, på sine problemer, forskjeller eller stridigheter. Nå er det tiden til å se utover, og igjen se den utfordring som en ufullført gjerning utgjør, betrakte det mektige budskap som skal gå til jordens ender!

Menighetens største behov er mangelen på menn og kvinner som sier: "Herre! Ta mitt sinn, min stemme, mine føtter, min vilje, mitt hjerte, mitt liv, hele meg selv, og jeg vil alltid være alt for deg."

Når vi foretar denne overgivelsen, vil Ånden virke, og virke mektig. Lykkelig den som opplever en slik morgendemring, for den varsler en dag uten solnedgang!

AKTUELL INFORMASJON

Andre kristne

pensjonistorganisasjoner.

Vi er ikke den eneste kristne organisasjon som prøver å holde god kontakt med pensjonerte misjonsarbeidere. Vi legger blant annet merke til at Frelsesarmeen har en organisasjon for "Pensjonerte Frelsesoffiserer", og utgir et lite månedsblad som heter "Hilsen", spesielt for denne gruppen i organisasjonen. Vi ser også at ved enkelte pensjonistsammenkomster deltar innbudte talere fra andre land i Skandinavia.

For første gang i sin historie arrangerte Det Vestlandske Indremisjonsselskap et eldrestevne for hele landet. Det ble holdt på deres bibelskole Bildøy 6-9 juni 1991. Landskjente talere og spesielle sang- og musikk-krefter deltok.

Seks varige vitnesbyrd om troen.

Da Solveig Gustavsen i Sandefjord fylte år forleden, ble hun kontaktet av lokalavisen som gjerne ville omtale hennes jubileum. Ganske naturlig kom samtalen til å dreie seg om hennes tro og kirke-tilhørighet. Hun svarte på avisens spørsmål om adventistene, men nøyet seg ikke med det. Hun sparte sammen penger, vendte seg til Norsk Bokforlag, og resolutt kjøpte hun seks eksemplarer av boken "Lyse Horisonter". Disse bøkene forærte hun til like mange

ledende personer i avisen! Hun ville de skulle ha et varig vitnesbyrd om den troen som har hjulpet henne gjennom et langt liv.

De gamle er eldst!

Johan Elisenberg forteller oss at da Betel Menighet innbød til en dugnads-rengjøring i kirken en vår-søndag møtte det frem 20 frivillige. Med friskt gå-på humør tok de fatt med bøtte, kost og klut. Ikke mindre enn 17 av disse 20 var medlemmer over 60!

TV og budskapet

Gunnar Asholm i Danmark opplyser til "Adventist Review" at etter to års TV-virksomhet på engelsk, er tre personer døpt som et direkte resultat av denne forkynnelsen. I tillegg er syv andre personer påvirket blant annet av TV-virksomheten til å ta sin bestemmelse om dåp.

SDA-menigheter blomstrer i Kina.

En tidligere misjonær, som behersker det kinesiske språk Mandarin, bror William Hilliard, besøkte Kina høsten 1990. Han forteller begeistret om de blomstrende menighetene han så.

Den første sabbaten traff han pastor David Lin ved gudstjenesten i Shanghai. Han satt mange år i fengsel på grunn av sin tro, fordi han ble leder for Divisjonen da de fleste utlendinger måtte dra

fra landet. Av mangel på yngre skolerte krefter er han tross høy alder stadig aktiv predikant. Her traff Hilliard trosfeller som han flere tiår tidligere førte i dåpens vann.

Overalt i Kina er dagens predikanter 70-80 år gamle, og man ønsker å kunne plassere evangeliets lysende fakkel også i hendene på yngre menn og kvinner.

I Tsjingtao på nordkysten besøkte han en luthersk kirke. Pastoren fortalte at det på sabbaten kommer 300 adventister til gudstjeneste i hans kirke.

Sabbaten etter var han i X'ian. Stedet ble verdensbermt da arkeologene fant tusenvis av terrakottasoldater og -hester i legemsstørrelse. Møtene begynte allerede klokken seks om morgenen, og varte hele dagen med bare en kort middagspause. Ungdommen hadde egne møter i et hjørne av salen.

Menigheten har 900 medlemmer, men til de evangeliske kveldsmøtene må ekstra benker settes inn. Dåpsklassen er på gjennomsnittlig 80 interesserte. I 1989 ble det i Kina døpt tilsammen over 10.000 personer.

"Ja, Herren gjør store og uventede ting i kommunistdominerte og buddhistiske Kina", slutter Hilliard.

Fra tysk ved Per Bøhmer.

Våre venner i Frelsesarmeen skriver om tiende.

Helene Finstad gjør oss oppmerksom på tre artikler i "Krigsropet", som er organ for Frelsesarmeen. De handler på en klar og grei

måte om tienden. Forfatteren, kaptein Nigel Bovey, gjør det klart at å gi tiende er et bibelsk prinsipp. Det ble innført før tibudsloven ble gitt (1 Mos 14, 17-20), og ble stadfestet av Kristus (Matt 23,23).

En av artiklene avsluttes slik: "Å gi tiende er ofte et troens skritt, som åpner veien til andre områder hvor det er snakk om tillit. Når vi betror Gud våre penger, hjelper det oss til å betro ham større ting, som for eksempel vår fremtid, vår familie, vår helse og andre anliggender.

Å gi tiende er ofte nøkkelen til å lære om den personlige omsorg Gud har for oss. Og det forbløffende er at Gud er i stand til å la de gjenstående 90 prosent av inntekten vår, rekke lenger enn den ville ha gjort om vi hadde beholdt alt for oss selv."

Nytt evangelisk senter i London. New Gallery Center i London som vil være kjent av de fleste adventister som besøker metropolen, er ikke lenger i Adventistsamfunnets eie. Det har egentlig aldri vært eiet, for det ble "bygget" i 1952 med en leietid på 50 år. Kontrakten utløper i året 2004 og senteret går da tilbake til eieren.

Imidlertid har adventistene nå solgt resten av leietiden for ca. 35 millioner kroner. Pengene blir nå brukt til å kjøpe en stor jødisk synagoge som også ligger i det sentrale London. Denne blir nå det nye evangeliske senter i hovedstaden.

Kong Harald tok imot Tyrifjord-elever.

I en stor reportasje, både på forsiden og inne i avisen, rapporterte Aftenposten i juni om en klasse fra Tyrifjord Høyere Skole som fikk en 40 minutters audiens med kong Harald på slottet i Oslo. Avisen brukte både sort-hvite og firefar- gers fotos fra begivenheten.

Da Alette Brorstad fra Bergen på vegne av de 28 elevene i klasse 1-A tok initiativet og skrev til kongen, hadde vel verken hun eller noen av de andre stort håp om at audiensen skulle bli innvilget. I alminnelighet får ikke skoleklasser fra Østnorge slik audiens. Kongen selv forklarte imidlertid for klassen noen av grunnene til at de kunne komme. For det første representerte elevflokken hele landet, og dessuten har skolen både nordisk og internasjonalt representasjon. I tillegg har skolen en spesiell religiøs bakgrunn. Klasselærer Stein Bøhmer var sammen med klassen under audiensen.

Kristelig Folkeparti ivrer for søndagslover.

Odelstingspresident Odd With fra Kristelig Folkeparti skriver i Vårt Land (20. februar 1991) om helligdagslovgivningen i Norge:

"For KrF's gruppe og for meg som partiets hovedtalsmann i denne sak, men også for de andre partiene var hovedinnvendingen så avgjørt frykten for å få søn- og helligdagene kommersialisert med stadig flere åpne butikker, for en del også nattåpne butikker.

Av naturlige årsaker var dette med helgedagsfreden aller viktigst

for Kr.F. En ville derfor i likhet med de tidligere nevnte partier og grupperinger ha et lovhjemlet vern om søn- og helligdagene.

Det kompromiss som ble resultatet av forhandlingene mellom H, KrF og Sp og dermed også av Stortingets behandling, ble nærmest en speilvendning i forhold til proposisjonen på dette punkt, nemlig et generelt forbud mot søn- og helligdagsåpne butikker, men med meget begrenset adgang til dispensasjon."

SISTE

Ved Generalkonferensens styremøte i Washington D.C. torsdag 11. juli viste pastor R.N. Wilcox en av de første bibler som er trykket på adventistenes eget trykkeri i Sovjetunionen. Den moderne og kjempestore trykkpressen ble kjøpt i Sverige og fraktet på seks store lastebiler til Zaoski i Tula-regionen hvor den er installert i en egen bygning. I løpet av den første uken i trykkeriets virksomhet, veltet 100.000 russiske bibler ut fra pressen! Trykkeriet vil også produsere Bibler for Romania hvor vi har flere medlemmer enn i noe annet europeisk land.

Trykkeriet er det første i Sovjet som eies og drives av et kirkesamfunn. Det er av en slik størrelse og produksjonskapasitet at hvis alt går etter planen vil bokstavelig talt millioner av bibler og annen kristen litteratur flomme herfra til Sovjet og andre land, ikke minst i Østeuropa.

Miraklenes tid er ikke forbi!

Løfterik innsats i Vestfold

Alle som fylte møtesalen sabbats ettermiddag ved årsmøtet i Østnorsk Distrikt, husker innslaget som høstet spontan og begeistret applaus. Det skjedde da Kenneth Jørgensen sammen med 40-50 unge og eldre fra Mattesonskolen fylte plattformen. Varme av misjonsiver kom de rett fra en samlet litteratur-innsats i Vestfold. Det sus av begeistring og optimisme som preget deres innlegg, kunne ikke annet enn rive forsamlingen med!

Gunnar Gustavsen og hans medarbeidere formådde det som for kort tid siden syntes som en umulig drøm: å få 80 adventister ut i en seks ukers kampanje med intenst litteratursalg fra dør til dør. Noen deltar hele tiden, andre i kortere perioder.

I skrivende øyeblikk er de fremdeles i sving, unge og eldre. Den yngste er fjorten år! I et supert fellesskap selger de bøker, innbyr

til brevskolen og deler ut bibelstudier. Etter ti dager har de solgt litteratur for et sekssifret tall, gitt 2500 personlige brevkoleinnbydelser, og plassert 40 "Mot Henriens Klimaks" hos like mange interesserte.

Slike resultater oppnår de ikke uten en skikkelig innsats. De begynner dagen med andakt kl. 7.30, spiser frokost sammen klokken 8.00, og så setter de i gang. Vanlig tid ute i feltet dreier seg om 8-10 timer. Om kvelden oppmuntrer de hverandre med dagens erfaringer.

Arrangementet krever minimale utgifter. Ingen dyre hotellrom skal betales, for de bor på grendehuset "Vonheim", og sover i medbrakte soveposer. Ledelsen ordner med felles bespising. Til dekning av utgiftene går 5% av salget.

Tiltaket lover godt for fremtidens litteraturevangelisme i Norge!

Om å være to

Av
Karl Fredin

Å føle varmen fra en bluse,
- det er godt å være to -.
Det ble så trist i huset
da den siste ungen dro.

Av og til man finner
i kjeller og i kott
gamle ting som minner
om tiden som er gått.

Den siste leseboken
(lærerinnen var fornøyd),
og sengen borti kroken
og en dukke av celloloid.

Mens vi vår alderdom bereder
lytter vi til nye toner.
Små ting er blitt til store gleder
gjennom brev og telefoner.

Vi merker begge draget
fra en varslet aftenvind.
Må vår Herre så behage
og la den stryke mildt vårt kinn.

Det er godt å være i lag,
og fortsatt å få bo
tilsammen, og takke for hver dag
vi får lov å være to.

PRAKTISKE TIPS

Nyttig service fra posten.

Vi erfarer at ikke så få av våre abonnenter skifter adresse. Husk da på å sende beskjed til foreningens sekretær, Alfred C. Berger, Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand.

Hvis du skal sende adresseforandring til alle dine kjente, vil det jo koste endel. Men da er det klokt å tenke på at postkontorene har gratis adresseforandringskort. Du kan også sende dem portofritt til personer i Norge.

Verdifull oppfølgingskontakt.

Mange av våre eldre kjøper selv, eller får utlevert litteratur fra sin menighet som de gir til kjente og naboer. Av særlig betydning kan det være å gi bort brevskoleinnbydelser, for hvis leseren melder seg som elev, fortsetter innflytelsen fra brevskolen. Legg merke til at vårt vakre tidsskrift "Tidens Tale" i enkelte nummer reklamerer for brevskolen eller for gode sannhetsbøker fra Norsk Bokforlag. Slike nummer øker muligheten for videre kontakt. Og oppfølgingskontakt utgjør noe av det mest verdifulle i resultatrettet virksomhet.

Jernmangel av nøtter.

Hører du til dem som forsyner seg rikelig av nøttefatet både ved juletider og ellers i løpet av året, kan det være verdt å vite at nøtter

inneholder jernhemmende fytater og polyfenoler. Men ved å sørge for inntak av C-vitaminholdig frukt og juice samtidig oppheves denne virkningen.

En indisk undersøkelse av 137 kvinner viste at nøtter kan redusere kroppens evne til å oppta jern og derfor føre til anemi, skriver bladet "Legemidler og samfunn". Valnøtter, mandler, hasselnøtter, paranøtter og peanøtter ble testet, og samtlige viste seg å virke hemmende på jernopptaket i kroppen. Kokosnøtter, derimot, hadde ingen blokkerende effekt på dette. Ved inntak på 50 mg vitamin C samtidig med nøttespisingen viste det seg at kroppen igjen opptok jern på normal måte.

UTSLITT etter få timer!

Tre små gutter snakket sammen om hvor "tøffe" de var. "Jeg kan slite ut et par sko i løpet av en ukes tid", sa den første av dem.

"Det er ingenting," sa den andre. "Jeg kan slite ut et par dongeribukser på et par dager."

"Det er bare blåbær," sa den tredje. "Jeg behøver bare et par timer på å slite ut både bestemor og bestefar!"

Vi gratulerer!

Innspurten i adventistenes største dagnadsinnsats i Norge raser mot målet. Rosendal skole i Mjøndalen planer at skoleklokken i sin nye bygning for 90 elever skal ringe til første skoletime onsdag 21. august. Nybygget er budgettert til 5,5 millioner kroner, men takket være grundig planlegging og dyktig ledelse av Lars J. Stølen (alle på stedet kaller ham "Lasse"), de faglige håndtverksmestre, og mange frivillige medarbeidere, er det hittil ingen overskridelse i bruken av penger. Man regner faktisk med det motsatte!

En strøm av frivillige til gratis innsats av juniorer, ungdom, folk i sine beste år og av eldre, bidrar sterkt til det imponerende resultatet. En frivillig arbeidsgjeng på 50 eller flere, blandt dem flere medlemmer av pensjonistforeningen, har vært et daglig syn på arbeidsplassen. Vi gratulerer!

Sommerens gledeligste nyhet!

Fra Mattesonskolens friske misjonsinnsats i Vestfold kommer sommerens gledeligste melding. Seks deltakere valgte å innvie sitt liv til Kristus. De stadfestet sin beslutning ved en vakker og gripende dåpshøytidelighet i nærmeste elv.

Den danske dronning bekjenner sin tro.

"Jeg tror på, og er fullt overbevist om, at Jesus ikke bare var et menneske. Han var selv Gud, som ble ett med oss. Derfor våger jeg å stole på Jesus, som en benådet synder og som dronning."

Dronning Margrethe til Berlingske Tidende.

AKTIV

PENSJONSTID

Organ for
SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Pastor Alf Lohne
Tostrupsgt. 29
0264 Oslo 2
Tlf. (02) 44 65 02

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

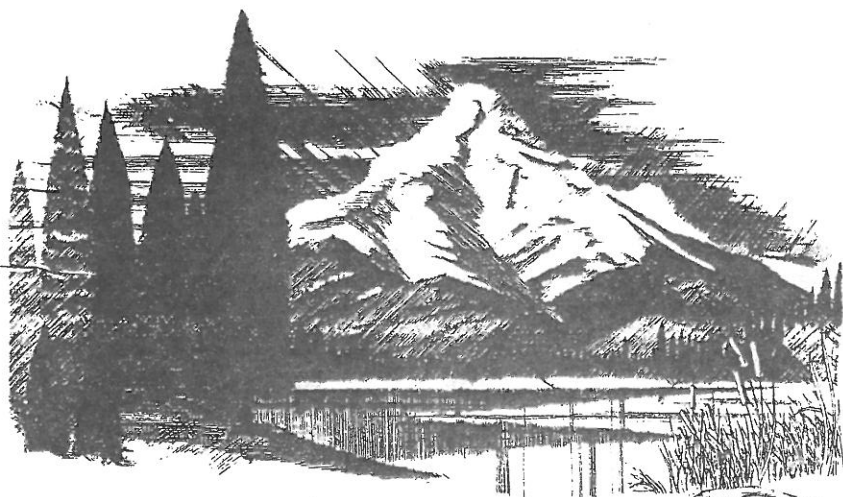
Formann: Pastor Johan Elisenberg
Nordåssløyfa 29 A
1251 Oslo 12
Tlf. (02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger
Bergerhøgda
1464 Fagerstrand
Tlf. (09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold
Fjordgløttveien 15
3506 Røyse
Tlf. (067) 37 4 89

Støtte til foreningens arbeid
eller gaver til bladet
sendes til kassereren over
postgirokonto nr. 0824 0760852
eller over
bankgirokonto nr. 6142.05.36452

Layout: A.C.Berger

Din fred

(Av en ukjent forfatter)

Din fred skal aldri vike,
din miskunn varer ved.
Når stormvær slår imot oss,
lar du oss finne le.
I ensomhetens timer,
i savnets tyngste stund,
forblir du hos oss, Herre,
hvert smertefulle sekund.

Vær fortsatt ved vår side,
når stormen stilner av.
Vær nær oss når vi søker,
til våre kjæres grav.
Gi at vi aldri mister,
velsignelsen fra dem,
men alltid bærer med oss,
det gode de bar frem.

Snart går vi ut av tiden,
og våre navn blir glemt.
Men Gud, i din erindring,
er vi for evig gjemt.
Det liv som blir til intet,
er i din skaperhånd.
I trygghet overgir vi
til deg, O Gud, vår ånd.